

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Ματθ. 1' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)
3 Ιουνίου 2018**

«Μνήμη δικαίων μετ'έγκωμίων» σήμερα, ἀδελφοί μου, καὶ μὲ πολὺ σκέψη καὶ δυσκολία ἀποφασίζει κανεὶς νὰ μιλήσει στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας γιὰ τὴν ἀγιότητα, ἀφοῦ γιὰ τοὺς πολλοὺς ὁ χριστιανισμὸς ἔγινε μόνο μιὰ κοινωνικὴ δύναμη, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζεται ὡς ἔνας θεσμὸς καὶ διοικητικὴ ὄργάνωση καὶ ἡ ζωὴ μας ἔμπρακτα ἀναποδογυρίζει καὶ ἀποδομεῖ τὶς ἀξίες, γιὰ τὶς ὁποῖες ἄλλοι κάποτε ἀνάλωσαν καὶ θυσίασαν ἀκόμα καὶ τὴ ζωὴ τους.

Ἡ ἀγιότητα ὡς στόχος καὶ ἡ ἀνάγκη ποὺ ἔχουν οἱ καιροί μας νὰ ἀποκτήσουν ἀγίους δὲν μποροῦν νὰ γίνουν κατανοητά. Θὰ τὸ τολμήσουμε ὅμως σήμερα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς «πάντων τῶν Ἅγιων», οἱ ὁποῖοι ἀναδείχθηκαν «κανόνες πίστεως» καὶ ζῶντας εὐαγγελικῶς στὸν κόσμο πέτυχαν τὴ θέωση καὶ τὴ μακαριότητα.

Ο Κύριος δὲν μιλᾶ γιὰ τὴ σωματικὴ δίψα ἀλλὰ γιὰ τοὺς μεγάλους καὶ ἀσίγαστους πόθους τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Αὔτοὺς τοὺς πόθους τοὺς χαρακτηρίζει ὡς «δίψα», γιὰ νὰ φανερώσει πόσο ἔντονοι εἴναι, διότι ἡ δίψα εἴναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἔντονα αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ πρέπει σύντομα νὰ ίκανοποιηθεῖ, γιὰ νὰ παραμείνει ὁ ἀνθρωπὸς στὴ ζωὴ. Δὲν ἀντέχει χωρὶς νερὸ παρὰ ἐλάχιστες ἡμέρες.

Μέσα ἀπὸ τὴν σημερινὴ ἑορτὴ ἡ Ἐκκλησία «τιμᾷ τοὺς προλαβόντας καὶ προτρέπει τοὺς παρόντας» γιὰ μίμηση τῶν ἀγίων, ἐπειδὴ οἱ ἄγιοι παρουσιάζονται ὡς ἐνδιάμεσοι τύποι γιὰ τὴ μίμηση τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἄγιοι εἴναι αὐτοὶ ποὺ διατηροῦν ἀνοιχτὸ τὸν δρόμο τῆς θεώσεως καὶ μαρτυροῦν γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν κόσμο. Οἱ ἄγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχουν ὡς πρότυπα καὶ δεῖκτες ποὺ δὲν προβάλλουν τὸ δικό τους ἔγώ, ἀλλὰ τὸ ἀφανίζουν, γιὰ νὰ φανερωθεῖ μέσα τους ὁ Χριστός. Οἱ ἄγιοι ζοῦν στὸν κόσμο γιὰ τὸν Θεὸν καὶ διαμορφώνουν τὴν προσωπικότητά τους σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά Του· «ἄγιοι, γίνεσθε ὅτι Ἐγὼ ἄγιος εἰμί».

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Χριστιανοῦ, δεν εἴναι στατικὴ ἀλλὰ δυναμική. Δὲν εἴναι δουλικὴ ἀντιγραφὴ ἀλλὰ προσωπικὴ δημιουργία. Κάθε προσωπική, θετικὴ δημιουργία ὅμως προϋποθέτει τὴν ἀντιγραφή. Ἀντιγράφοντας λοιπὸν τοὺς ἀγίους μας βρίσκουμε «τὸ ἵδιον μέγεθος», ἐπανερχόμαστε στὴν κατὰ φύση ζωὴ καὶ μὲ τὴν θρησκευτικὴ ἑορτή, ποὺ ἀπο-

τελεῖ σπουδαία πνευματική καὶ πολιτιστική δύναμη, διασώζουμε τὴν ἰδιαίτερη φυσιογνωμία καὶ ταυτότητά μας, στοιχεῖα ποὺ μᾶς διαφοροποιοῦν πνευματικὰ καὶ πολιτιστικὰ μέσα στὴν οἰκογένεια τῶν ἐθνῶν.

Κάθε ἔορτὴ ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας ἐκπέμπει ἐπίκαιρο μήνυμα, ἐπειδὴ προέρχεται ἀπὸ τὸν Χριστὸ τοῦ «χθὲς καὶ σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τοῦ Αὐτοῦ». Γι' αὐτὸ καὶ μὲ τὴ φράση «πάλιν καὶ πολλάκις» τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, μυσταγωγεῖται ἡ πνευματικὴ προκοπὴ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀνάδειξη καὶ προβολὴ τῶν ἀγίων της. Μέσα ἀπὸ τὴν ἔορτὴ τοῦ κάθε ἀγίου ἀποδεικνύεται πόσο θαυμαστὸς εἶναι ὁ Θεός, ὅταν «έγειρῃ ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψοῦ πένητα» καὶ ὅτι «οὗκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία». Κέντρο λοιπὸν τῆς ζωῆς τῶν ἀγίων καὶ τῆς κάθε ἔορτῆς τους εἶναι ὁ «φανερωθεὶς ἐν σαρκὶ Θεὸς» καὶ αὐτοὶ μαρτυροῦν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι κάποια ινεκρὴ φυσιογνωμία τοῦ παρελθόντος ἀλλὰ «ὁ ὥν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ». Οἱ ἄγιοι ξεπηδοῦν σὰν «τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα», διασχίζουν τὸν αἰῶνας, δροσίζουν, ποτίζουν καὶ ξεδιψοῦν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφραίνουν γῆ καὶ οὐρανό. Ἐορτὴ ἀγίων καὶ μίμηση ἀγίων σημαίνει τιμὴ ἀγίων καὶ ἀκόμα ὅτι ἡ πνευματικὴ προκοπή μας, ὡς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, πραγματοποιεῖται στὸ μέτρο ποὺ ἐνεργοποιοῦμε τὴν ἔνταξή μας σ' Αὐτόν. Μίμηση τῶν ἀγίων μας δὲν σημαίνει ἀπλῶς ἐπιστροφὴ στὸ ἴστορικὸ παρελθὸν τῆς παρουσίας ἐκείνων οὕτε μεταφορά τους ὡς ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν στὸ παρὸν καὶ στὸ μέλλον ἀλλὰ ἀποδοχὴ τῆς παρουσίας τους ὡς μελῶν τοῦ ἐνιαίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποποίηση, ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν πολύτροπη ἀμαρτία. Οἱ χριστιανικὲς ἔορτὲς καὶ ὅλοι οἱ ἄγιοι εἶναι τὰ γεφύρια ποὺ μᾶς συνδέουν μὲ τὸ χθὲς τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ὅσοι ἀπὸ μᾶς λησμονοῦμε καὶ δεν τὸ ἀξιοποιοῦμε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στεριώσουμε τὰ γεφύρια ποὺ θὰ μᾶς ὀδοιπορήσουν στὸ μακάριο αὔριο.

Ἡ σημερινὴ ἔορτή «πάντων τῶν Ἀγίων» ἀς γίνει ἀφετηρία πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ ἡ ρωϊκῶν ἀποφάσεων. Ἄς προσευχηθοῦμε θερμὰ νὰ ἀναδει- χθοῦμε καὶ ἐμεῖς, μὲ τὶς ἱκεσίες τους, μιμητές τους «κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς ἄγιον» καὶ νὰ γίνουμε «τέλειοι ὕσπερ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς», διότι μόνον τότε δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπους καὶ μεταβάλονται οἱ ἔορτές τῶν ἀγίων σὲ φάρους ποὺ φωτίζουν καὶ λεωφόρους θεώσεως ποὺ δείχνουν τὸν Θεό.

[dkpdf-button]